

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspeditelj
„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 20.

V Ljubljani, v četrtek 24. januarija 1895.

Letnik XXIII.

Šolska debata v koroškem deželnem zboru

vršila se je dné 22. t. m. Pokazalo se je znova vse zagrizeno nasprotstvo do slovenščine! Vč. g. poslanec Gr. Einspieler je dokazoval, da naše šole ne za- doščajo niti verskim, niti narodnim, niti pedagogičnim zahtevam. Odzval se je poslanec Plavec imenovan „Knotz dež. zbora Kor.“, ki je hotel do- kazovati, da so Slovenci v „njegovem“ volilnem okraju zadovoljni s sedanjo šolo in ki je proslavljal znani Koroški „mir“. Dež. nadzornik dr. Gobanc je zagovarjal sedanjo šolsko uravnavo. Dr. Abuja (slovenski renegat) je udrihal robato po slov. duhovščini, njeni agitaciji, češ, da le-ta nasprotuje — ko- aliciji. Tožil je tudi, da „se ruši disciplina pri nižji duhovščini“, itd. Zagovarjal je duhovščino z daljšim govorom mil. g. knezoškof dr. Jos. Kahn, ki je poudarjal zlasti potrebo materinščine za uspešen šolski poduk. Dr. Abuja nato znova zagovarja in proslavlja koalicijo, katere pa „slovenski agitatorji“ ncčejo vpoštevati.

Dr. Steinwender je izrekel, da ima milost- ljiivi knezoškof iste nazore, kakor „klerikalno-narodni voditelji“ in strašno napada duhovščino, ki hujska v deželi zlasti od postanka koalicije. Posl. Muri zagovarja slovensko duhovščino.

Konečno je še poročevalec grof Geöss premleval stare liberalne fraze o konfesijonelni šoli in predlagal, naj se izreče dr. Gobancu priznanje, ker kot de- želni šol. nadzornik še 25 let uspešno vodi koroško šolstvo. Ta predlog se je po večini liberalnih kimov- cev sev sprejel. O važni debati, ki je za koroško slovensko šolstvo prepomenljiva, kmalu poročamo obširneje!

Občni zbor katol. polit. društva.

(Poročilo tajnika dr. V. Gregoriča.)

(Dalje.)

Poleg teh shodov, sklicali so razna katol. poli- tična društva svoje posebne shode. Tako katol. po- litično društvo v Novem Mestu, na Gorenjskem, v Kamniku, ter tako prevzeli vsak v svojem okraju delo.

Preostaja nam še mnogo dela, da bo naša ka- toliška narodna organizacija popolna. A hvaležni bodemo, da smo v tem kratkem času toliko dosegli. Sedaj moramo skrbeti, da pričeto delo ne zaspi, za- toraj vsak na svoje delo, nobeden ne sme mirovati, ker naše delo ni nikdar končano.

S ponosom smemo reči, da smo mi mali slo- venski narod skoraj prvi med raznimi avstrijskimi narodi glede katoliške narodne organizacije. Zakaj se je to gibanje pričelo, je gotovo vsem znano. Vsled pogubnih idej modernega liberalizma propadlo je blagostanje ljudstva, in le posamezni privilegirani živajo sad dela milijonov žuljavih rok. Liberalizem priboril si je tako veljavo, ker izginila so načela krščanstva iz posameznih slojev človeštva. Ljudstvo sprevidi, da tako ne gre dalje, treba je pomoči; in od kod naj pride pomoč? Od tod, od koder se je človeštvo v pravem pomenu besede osvobodilo od krščanstva. Zaradi tega je ideja krščanska ne- ločljivo spojena s socijalnim vprašanjem. Zalostni naskoki liberalnega gospodarstva kažejo se nam so- sebno v zadnjem času. Italija, Francija, Ogerska so nam žive priče, kam dospé država, ako pozabi temelj svojega obstanka — Boga. Globoki prepad zija pred njim, ne vedo, kako bi se pomagali iz zadrege. Da je tam tako daleč prišlo, je mnogo vzrok brez-

brižnost katoličanov, ki so spali, med tem ko je sovražnik prišel in sejal ljuliko liberalizma. Zdrabili so se, hvala Bogu upajmo, da še ne prepozno, a na tisoče žrtev je padlo. To je nam tudi spodbujalen izgled, da ne smemo spati, ker ne varajmo se, ne stojimo katoličani v Avstriji še na tako trdnih no- gah, da bi cerkvena politika à la Ogerska tudi pri nas ne bila mogoča. Črna pičica na političnem ob- nebju avstrijskem postane lahko čez noč temni oblak, ki usuje pogubonosno točo nad ubogo katoliško Av- strijo. Zaradi tega se moramo razni narodi našega cesarstva združiti, spoznati moramo večna nepre- menljiva načela ljubezni in pravičnosti, potem se nam ni bati liberalnega oblaka. A ker smo jezikovno ločeni, mora se vsak narod v svojem okviru ukrepiti, preden stopi kot sobojevnik z dru- gimi na bojišče. Slovenski narod storil je svojo dolž- nost, Bog daj, da bi tudi kmalu lahko isto rekli o drugih narodih, in tako omogočili vplivno katoliško stranko v našem postavadajalnem zastopu, ki bo ostala vedno na braniku za verske in narodne pra- vice avstrijskih narodov. Izginil bo narodni prepir, ker krščanska pravičnost bo zahtevala dati vsakemu svoje pravice.

V to deluje tudi katoliško politično društvo v Ljubljani. (Dalje sledi.)

Iz hrvatskega sabora.

(Konec.)

Posebno ostro je obsodil poslanec dr. Frank naša upravo glede gmotnih odnošajev. Kar je trdil ban, da se na Hrvatskem investira več, nego v ka- terej koli drugej zemlji, ne stoji, kajti onih 140.000 gld. se ne potroši v istini samo za inve-

LISTEK

Špilberk pri Brnu.

Po zgodovinskih podatkih spisal F. H.

(Dalje.)

Frančišek baron Trenck,
e. kr. polkovnik pandurjev.

Porodil se je l. 1814. v Kalabriji. Njegov oče je umrl kot polkovnik ter mu zapustil precejšnje premoženje. Bil je nenavadno velike postave, orjaške moči, pa prijaznega obraza. Tudi zelo nadarjen je bil, govoril je gladko sedem jezikov.

Šolal se je pri jezuitih v Sopronju, stopil v rusko službo, kjer se je udeležil l. 1736. turške vojske. Ker mu ni hotel polkovnik dovoliti napada na Turka, storil je tako na svojo odgovornost ter Turke razpršil. Potem se je skregal s svojim po- veljnikom in ga stregel. Obsojen je bil na smrt, ali radi svoje hrabrosti pomiloščen in prestavljen k družemu polku. Toda tudi tukaj se je vedel tako, da so zopet k smrti obsodili, pomilostili in odslovili.

Trenck je šel k cesarici Mariji Tereziji, ki mu je dovolila l. 1740 ustanoviti polk pandurjev. Nje- govci vojaki so bili večinoma bivši tolovaji, a Trenck jih je ukrotil in ubogali so ga. Le tega ni mogel zabraniti, da ne bi pandurji po dobljeni bitki po- žigali in ropali.

Državi je mnogo koristil, pri dvoru pa ni bil

priljubljen, ker je odpustil več častnikov. Le ti so mu pozneje močno škodovali: L. 1746. so mu vzeli poveljništvo. Očitani so mu tudi, da je vjel pri Sorauu pruskega kralja in ga zopet izpustil.

Cesarica mu je med sodbo prepovedala zapustiti stanovanje, a on se je peljal v svoji najlepši kočiji v gledišče, kjer je bila tudi Marija Terezija.

Obsojen je bil v dosmrtno ječo na Špilberk, kjer je umrl čez tri leta skoraj gotovo zastrupljen. Za dobre namene je zapustil veliko svoto denarja, svojemu stricu Frideriku v pruski službi dve posesti na Ogerskem s pogojem, da mora služiti Av- striji in postati katoličan.

Kakor je želel, nesli so ga jetniki zvezanega v kapucinsko cerkev, kjer je pokopan. Vidi se še nje- govo suho truplo. Zadnji njegov potomec Henrik je umrl 1876 na Dunsaju. Ta je daroval Frančiškove- mu muzeju rožni venec in podobo Matere božje, koje je na Špilberku polkovnik pri sebi nosil.

Na Bavarskem v Chamu so ga hoteli zastrupiti, hči grajskega oskrbnika mu je to sporočila. Njemu na čast so priredili ples, o polnoči pa mu je po- nudil bavarski poveljnik čašo, katero je hotel Trenck za njegovo zamenjati. A ko se je ta branil, za- žvižgal je hrabri pandurski polkovnik, njegovi vojaki so pridri in pričujoče pomorili.

V bitvah, kojih se je Trenck udeležil, je vjel 4000 mož, med njimi 9 generalov in štabnih čast- nikov, 45 topov in 15 zastav. Pešpolk št. 53 je nosil njegovo ime.

Korni poveljnik Claude Aleksander
grof Bonneval.

Grof Bonneval je bil v sorodu z Bourbonkim rodod. Rojen je bil l. 1675. v Coussacu in stariši so ga hoteli posvetiti duhovskemu stanu. Ali to se ni zgodilo, ker je stopil k mornarici star še le 13 let. Leta 1701. se je poročil s hčerjo markija Birona ter šel na Laško, kjer se je preselil v Latourjevem polku. Odlikovan se je bojeval na Nizozemskem. Ker ga niso hoteli za mnogoštevilne zasluge po- višati, zbesedil se je z vojnim ministrom Cham- lardom tako, da so ga postavili pred vojaško sodišče in ga obsodili k smrti. Bonneval je ušel in iz tujine poslal pismo, da se na Francosko vrnil ne bode. Nekaj časa se je potikal po Nemškem, Laškem, kjer se je seznanil z avstrijskim odposlancem markijem de Prié, ki mu je preskrbel službo v avstrijski armadi.

Pod poveljnikom princem Evgenom se je od- likoval v turški vojski l. 1716—1718. Polastil se je dobro zavarovane turške trdnjave, vjel več častnikov, s kojimi je prav gostoljubno občeval in jih slednjič izpustil, kar mu je kasneje prav prišlo. Udeležil se je tudi španjske vojske in mnogo je pripomogel k zmagi.

Sedaj je bil Bonneval srečen, a svojo srečo je sam zapravljal. Silil se je preveč v družino princa Evgena, kar je bilo le temu zelo neprijetno, tako da so ga poslali kot kornega poveljnika v Nizozemsko.

3/4 6 h M. M.

sticije nego tudi na činovnike dotičnih uprav. Omenjena svota pa tudi ne odgovarja vsem hrvatskim dehodkom, ki jih je že sedaj do 22 milijonov gld. na leto, nego nesrečnej tangenti, po kateri se skubi Hrvatska na korist Ogorske. Dokazal je natanko vse o naših železnicah in rekah, kar smo že večkrat omenjali, da se vse izvaja le na korist Ogorske, ne pa Hrvatske. To je priznal visok ogorski činovnik z izjavo: „Mi moramo v prvem redu braniti interese ogorske ne pa hrvatske“. Prav ostro je odgovoril poznatemu Gjurkoviću, ki ga je v generalnej debati izzval radi tega, ker mu je oponesel, da ima premalo juridičnega prepričanja, in da njegovi računi o državnih dohodkih niso točni. Ko je hotel dr. Frank dokazati, da so njegovi računi točni, posebno kar se tiče krajiškega zaklada, odzvel mu je podpredsednik besede, češ da to ne spada v sabor. Dr. Frank je na to odgovoril: „Sedaj dobro vem, kako se v tem saboru brani morala in resnica“.

Vladni zastopnik je seveda vse trditve predgovornika na navadni način pobil, kar je večina slepo odobraval.

Razprava o šolstvu je bila najmirnejša, ker je deloma tudi opozicija zadovoljna, kar se na tem polju vrši. Poslanec Pavić je najprej zavračal poslanca Popovića, ki se je spodtikal nad jezikom v šolskih knjigah, ali pri tem pokazal, da ga tudi sam ne razumi najbolje. Poslanec Pliverić pa je predlagal, da se profesorjem srednjih šol povečajo plače, kakor ostalim činovnikom, za kar pa predstojnik Kršnjavi za sedaj ni pripravljen, ker je treba najpoprej poskrbeti, da se ustanovi več stalnih profesorskih mest za suplente, da ne bodo morali le ti čakati po pet do šest let na stalno nameščenje. Se le, ko se to uredi, uredile se bodo tudi plače, in sicer za tri ali štiri leta.

V daljnji razpravi so sodelovali dr. Amruš, dr. Pliverić in Folnegović. Prvi želi, da vlada poskrbi za mlade profesorje na medicinski fakulteti in sicer s štipendijami. Tudi potrebuje Hrvatska že svojo tehniko, ker po njegovem mnenju je kapitala dosti, le sposobnih ljudi nimamo za velika podjetja. Ravno tako naj se osnuje tudi trgovska akademija. Predstojnik Kršnjavi je popolnoma zavzet za vse predloge govornikov ter omenja, da vlada po mogočnosti misli na vse tri zavode. Za prvi daje štipendije, akademija trgovska se odpre, čim bo zgrada gotova in tudi Osek dobi akademijo; za tehniko je pa sedaj še težko misliti, ker nimamo profesorjev niti toliko literature. Vendar pa mislimo, da se na tem zavodu ne bi trebalo nemški predavati, kakor misli predstojnik. Slovani smo le preveč malodušni ter se le preradi bojimo zaprek, katere se dajo s pogumnostjo nadvladati.

Poslanec Pliverić priporoča v svojem govoru v prvem redu akademijo znanosti in umetnosti potem pa arheološko društvo v Kninu. Njegov govor je bil sprejet od vseh strank s pohvalo, ker je v istini zagovarjal domoljubno stvar. Predstojnik Kršnjavi popolnoma odobrava nazore predgovornika ter trdi,

Tu je storil marsikakšno nerodnost. Najhujše je bilo, da je začel zabavljati čez predsednikovega namestnika markiza de Prié, in mu odpovedal pokorščino. Ko so ga radi tega poklicali na Dunaj, ni šel takoj, in ko se je na pot podal, so ga vjeli in odpeljali na Špilberk. Vojna dvorna sodnija ga je obsodila v smrt, ker ni bil pokoren cesarskemu ukazu, a cesar je kazen spremenil v jednoletno ječo.

V ječi je užival dosti prostosti, špilberški poveljnik mu je bil naklonjen, kakor tudi njemu prideleni častnik, od katerega se je Bonneval priučil turškemu jeziku.

Ko je potekel čas zapora, prosil je, naj ga odpeljejo v Benetke. Tukaj se je pogajal s turškim odposlancem radi službe. Odposlanec se je spomnil, kako prijateljsko je ravnal Bonneval z vjetimi častniki; pregovoril ga je, da prestopi k islamu. To je grof storil l. 1730. in sedaj ga nahajamo kot Ahmeda pašo, reformatorja turške vojne. Plačila je imel 12.000 dolarjev.

Turčiji je skazal dobre službe v vojski zoper Ruse, za kar je bil imenovan predsednikom na Chiosu. Pred smrtjo je prosil, da bi se smel vrniti na Francosko, ni bil na Turškem zadovoljen ter je imel tudi radi svojega značaja mnogo sovražnikov. Ko je prišlo iz Francije privoljenje, da se vrne, umrl je precej drugi dan l. 1747, star 72 let.

(Dalje sledi.)

da je ravno sedanja vlada storila mnogo za akademijo, pa bode to tudi v bodoče, vlada samo želi, da se akademija približa malo bolj vladi, nego je to do sedaj bilo. Dobro je na to omenil poslanec Folnegović, da vlada vendar ne more zahtevati od akademikov, da pišejo članke v njenem duhu. Seveda se je predstojnik v odgovoru na to izjavil, da je mislil on le to, da se akademija sporazumi z vlado o stroških in dohodkih njenih. Ali nam se zdi, da je vendar le vladi v prvem redu stalo do tega, da bode imenovanih nekaj članov njenega mišljenja, saj je še vsakemu znano, kako sedanja vlada ni hotela potrditi pokojnega dr. Račkega za predsednika akademiji. Tukaj pa gotovo ni misliti na politiko z nobene strani, če so pa akademiki bili po svojem mišljenju možje samostalni, to je njihova stvar, a vlada ni imela prav, da jim je odrekla svoje poverenje. Ne radi politike, nego za književne zasluge so bili izvoljeni za člane v akademiji.

Vsi predlogi vlade s stroški bogočastja in nastave so bili za tem sprejeti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. januarja.

Šolsko vprašanje v štajerskem deželnem zboru. Nemškoliberalni listi so jako nevoljni, da štajerski deželni zbor ni kar v prvem branju zavrnil Karlonovega predloga o okrajšanju šolske dolžnosti na šest let. Po mnenju liberalnih časopisov stvar ne spada pred deželni zbor. Pričakovati ni, da bi deželni zbor vsprejel Karlonov predlog, a že to, da ga ni kar odklonil, kaže, da liberalci nimajo več odločilne besede v štajerskem deželnem zboru. Nemški nacijonali in kmetska stranka nikakor ne marajo plesati, kakor jim liberalci godejo. Od tod pa liberalna jeza na štajerski deželni zbor. Karlonov predlog se je izročil odseku, kjer se bode razpravljalo o pomanjkljivosti sedanjih šolskih zakonov. Ker konservativna stranka v tem odseku nima večine, se bode predlog najbrž odklonil, posebno ker tudi vlada ni zanj. Konservativci pa ne bodo mirovali in bodo drugo leto svoj predlog zopet ponovili.

„**Narodni jednota češko-židovská**“ se je imenovalo društvo čeških židov. To društvo je pa bilo razpustilo namestništvo, ker so se pri nekaterih podružničnih shodih govorili politični govori, dasi društvo ni politično, ti govori se objavili v posebni knjižici in ker se je društvo obrnilo do namestništva, da ne potrdi pravil židovske občine v Pragi, ako je v pravih določeno, da je poslovni jezik izključno nemški. Namestništvo je v poslednjem faktu videlo prisvojeuje neke oblasti, katera društvu ne gre. Državno sodišče je pa te dni razpust razveljavilo, ker za govore pri podružnicah glavno društvo ne more biti odgovorno, ako na te govore ne vpliva noben odposlanec glavnega društva; tudi objavljenje teh govorov, nad katerimi se ni izpodtikal vladni zastopnik, ne opravičuje razpusta društva. Kar se tiče prošnje do namestništva, ni nobeno prisvojenje oblasti, temveč le poganjanje za pravice židov češke narodnosti. — Čehi bodo torej še za naprej tako srečni, da bodo imeli svoje židovsko društvo.

Rumunski židje. Židovski rabinec Bloch je sedaj izdal neko italijansko brošuro, v kateri se poteguje za žide v Rumuniji. Lani je 250 članov italijanskega parlamenta predlagalo, da Rumunom, ki branijo nezavisnost latinskega plemena, izrekó simpatije. Bloch v svoji knjigi slika, kako se zatirajo židje v Rumuniji in priporoča italijanski zbornici, da kadar bode izrekla simpatije Rumunom, vselej pristavi tudi, da te simpatije veljajo le za slučaj, ako bodo Rumuni pravični tudi židom. Kaegega odmeva ta knjiga ne bode našla, ker možje, ki se v Italiji nauđušujejo za Rumune, pač znajo semitsko pleme ločiti od latinskega, vedó pa tudi, da se židje v Rumuniji ne zatirajo iz narodnih ozirov, temveč le zaradi tega, ker so nevarni gospodarski samostojnosti rumunskega naroda.

Razpust italijanske zbornice. V kratkem se razpusti italijanska zbornica in razpišejo nove volitve. Vodil jih bode Crispi. Da se te volitve ne bodo nepristranski vršile, to priznavajo celo židovski listi. Pri njih gre za Crispijevo čast. Ako bi propadel pri volitvah, bi bilo to znamenje, da narod veruje v sleparije, katere so se mu očitale, in on bi bil politično nemogoč. Porabil bode vsa sredstva, da zopet dobi večino. Seveda tako pridobljena zmaga še ne bode dokazovala Crispijeve nedolžnosti. Tudi se Crispi svojih glavnih nasprotnikov ne bode iznebil. Ti imajo tako zaupanje v svojih volilnih okra-

jih, da ga jim vsa Crispijeva sila ne omaje. Skoro gotovo je, da celó Giolitti zopet pride v zbornico poslancev, kajti pri volilcih ni zgubil še svojega zaupanja. Volilno gibanje za Crispija ne bode prijetno, kajti po volilnih shodih se bode pralo njegovo umazano perilo.

Vojska mej Kitajci in Japonci. Dolgo se ni vedelo za tretjo japonsko vojno, ki se je bila pred jednim mesecem vkrcala. Te dni je pa stopila na kitajsko zemljo. Ta vojna boče baje vzeti Vaj-Haj-Vaj, največje kitajsko pristanišče. To mesto je dobro utrieno. Tu stojé tudi vse kitajske vojne ladije, kolikor jih je še ostalo. Japonci so že zastavili s svojimi ladjami izhod iz pristanišča. Če se Japoncem posreči dobiti to mesto, bodo Kitajci ob vsi mornarico in Japonci bodo še dolgo let gospodarji na morju v Vzhodni Aziji. Japonske zmage že provzročajo skrbi v Peterburgu. Bojé se, da bi Japonci, Kitajci in Angleži ne sklenili zveze proti Rusiji, katera bi se potem ne mogla več širiti v Vzhodni Aziji.

Slovstvo.

Zakaj? — Zato! — Zbirka pravljic, pripovedek in legend za šolo in dom. — Nabral in izdal Anton Brezovnik, učitelj. — V Ljubljani 1894. — Založil Janez Giontini. — Tiskal R. Milic. — Cena kart. iztisu 30 kr., po pošti 33 kr. — Lična knjiga se po svoji raznovrstni in zanimivi vsebini priporoča za šolo in dom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. januarja.

(Odbor katoliško-političnega društva v Ljubljani) si je zbral za predsednika kanonika Klun-a, za podpredsednika dr. Gregoriča in vodjo Povše-ta, za tajnika dr. Žitnika in za blagajnika dež. poslanca Fel. Stegnarja. Izbranimu načelnstvu želimo vzlasti letos živahnega delovanja in obilno vspehov za blagor naroda!

(Za celjsko gimnazijo.) Za celjsko gimnazijo je dosedaj 54 spodnještajerskih občin odposlalo prošnje na državni zbor.

(Iz lavantinske škoflje.) Prestavljeni so gg. kapelani: Franc Bratkovič v Št. Jurij ob južni železnici; Janez Čemažar v Št. Lenart; Jakob Vindiš v Št. Ano; Franc Zdolšek v Vozenice. — Umrl je dne 15. januarja t. l. Ferdinand Pucher, knezoškofijski duhovni svetovalec in dekan v pok., star 77 let. N. v m. p.

(Verski pouk na celovski realki.) Na c. kr. celovski realki se sedaj veronauk uči samo v štirih nižjih razredih. To pa je zeló velik nedostatek. Dne 22. t. m. je zato mil. g. knezoškof dr. Josip Kahn predlagal v deželnem zboru koroškem, naj se tudi na zgornji realki uvede verski pouk. Prečastni vladika je z daljšim govorom utemeljeval svoj predlog, ki se je zdatno podpiral in izročil juridično-političnemu odseku.

(Iz Planine) se nam poroča 22. t. m. kot do-datek k tatvini v župnišču, da je neki deček v pondeljek našel ukradeno listnico župnikovo — seveda izpraznjeno — na koncu planinskega trga v takozvani „kačji vasi“ v grabi pod veliko cesto. Tat, ki je moral proti Postojni in dalje v Trst ali Reko potovati, se je listnice prej ko mogoče znebil, da bi ga sčasoma ne izdala. Pri njem je zdaj le še pisмени zavitek svečarne Fr. Schupeutz, v kateri je bila vtaknjena svota 179 gld. za poravnavo računa. Tatvino je utegnil zvršiti neki „baraba“ preko 40 let star, s črno kučme na glavo, kratke črne brade in precej krepke postave, ki je v nedeljo po Planini beračil in tudi pri župniku milošnjo prejel.

(Iz Suhe Krajine) 20. januarja: „Pomagajmo kmetu“ tako se zaključujeta izvrstna članka v štev. 11. in 12. letošnjega „Slovenca“. Tudi v Suhi Krajini, v vaseh mali in veliki Korinj fare krške, se je pred par leti zgodilo kakor Bohinjcem ali v Fuchsmühl na Bavarskem. Od pamtiveka so imele omenjene vasi pašne pravice na zemlji spadajoči k graščini Zušperski. Sedanja lastnica Engelhilda Lavrič je pa tožbenim potom od kmetov dobila 180 oralov paše. Celó tako daleč je prišlo, da mora ubogi kmet kopati za graščino okolo izgubljene zemlje rove (grabne). Ako se primeri, da se živinče izgubi na kontumacirani svet, lastnika živinčeta takoj občutljivo kaznujejo. Nekateri posestniki so bili v pretečenem letu obsojeni na 20 gld. globe. Vsled te izgubljene pravde so te vasi v gmotnem oziru popolno razdejane. Ubogi kmet!

(Pravila „Leonove družbe“) je c. kr. vlada potrdila. Upati je sedaj, da „Leonova družba“ prične kmalu svoje delovanje.

(Veselica) cerkniško-planinske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda dne 13. t. m. je bila, kakor piše „Sl. Narod“ v 14. št., dobro obiskana, značilno je le to, pristavlja dopisnik, — da ni bilo navzočnega niti jednega duhovnika. Mi pa pravimo, da je še bolj značilno to, da se v vspeled veselice, ki jo prireja društvo, noseče sveti imeni slovanskih blagovestnikov, jemljejo fantovske pesmi, kakor: „Je pa davi slanca pala“, „Ljubca povej, povej“, itd. Vkljub izborni harmonizaciji niso te narodne pesmi primerne za veselice sv. Cirila in Metoda, naj reče kdo, kar hoče. V veseli družbi pri polnih časih naj se le pojo, toda za javno veselico sv. Cirila in Metoda nikakor niso. Vsaj je pesmi na izbiro lepših in boljših. Toda zdi se nam, da je g. Ferdo Juvanec nalašč te pesmice na prvo mesto vspeleda postavil, — češ: to bo „gospodom“ smrdelo, ne bode jih blizu, potem bodemo pa imeli vzrok, v „Sl. Nar.“ po njih udariti, kar se je v istini zgodilo. Ako bi ultra-liberalni gospodje a la Juvanec mrvice tega imeli. čemur „takt“ pravimo, bi ne vtikali v vspeled Ciril-Metodove veselice klafarskih pesmi in s tem namenoma duhovnikov izključevali od vdeležbe. Gotovo tudi obadva duhovnika, ki sta odboru 6 kron vstopnine poslala, obžalujeta, da sta to storila. Sama sta rekla, da vspeleda na vabilu nista prečitala. Ne, k takim veselicam, kjer bi bil duhovnik izpostavljen porogljivemu zasmehu liberalnih učiteljev, prav da ne gre! Ples sicer ni bil v vspeledu, toda plesali so na zadnje, da se je vse kadilo, do ranega jutra. Da bi se ne plesalo, kjer je g. Ferdo? Solunska brata sta za 1000 let po smrti postala mučenika vsled tacih veselice.

(Iz Novega Mesta.) Naša društva so se jela precej gibati, kakor je navada predpustom. Zadnja veselica v čitalnici dne 19. t. m. z igro: „Težke ribe“ in plesom je bila dobro obiskana in jako živahna. O katoliški družbi rokodelskih pomočnikov ste že poročali. Predzadnje nedeljo predpustom napravi še jedno predstavo. V nedeljo pa pride gosp. Brückner, ki bode dal svoj čarobni večer precej v nedeljo dne 27. t. m. v dvorani katoliške družbe in pozneje skoraj gotovo še jedenkrat v korist društvu. Kaj napravi naša nemška kazina, ne vem; vem le, da ne bi mogli napraviti nič, ako bi jej ne bi pomagali Slovenci. Vidite, tudi pri nas imamo koalicio — komu v korist?

(Občinska volitev v Doberlvasi.) S Koroškega: „Slov.“ je brzojavno poročal o sijajni slovenski zmagi pri občinskih volitvah v Doberlvasi dne 21. t. m. Dan preje še je liberalno nacionalni „Volksverein“ zboroval v Sinčivasi, nasprotni nemčurji so napejali vse moči in delali z najhujšim pritiskom pod vodstvom nemčurskega poslanca Plavec-a, da bi zmagali nad slovensko večino, ki je dobila to veliko občino v svojo oblast še-le pred tremi leti. Njih trud je bil zastoj. Slovenski volilci držali so se hrabro, vstrajno in so res sijajno zmagali! Slava volilcem in njih neustrašenim voditeljem! — Volitev se je pričela ob 9. predpoludnem in je trajala do 1/4 8. ure zvečer. Volilcev je bilo okrog 250, glasov se je oddalo (s pooblastili vred) okrog 270. V tretjem razredu so dobili slovenski možje od 132 do 161 glasov, nasprotniki pa skoro — nič! V drugem razredu so imeli nasprotniki največ do 24 glasov, naši pa najmanj 45 do 60. V prvem razredu Slovenci na zmago kar s početka niso mogli misliti, dosegli pa so vendar toliko, da so iz odbora izbacili najhujša narodna nasprotnika Plavca in Prislana. Slovenska zmaga je tedaj zares v polnem pomenu besede sijajna. — Nasprotniki, liberalni nemčurji, so bili, kakor omenjeno, delovali z najhujšo in najnesramnejšo silo. Odlikovali so se v tem — kakor je na Kor. že navada! — i tu učitelji; jeden je kar kmetom liste trgjal iz rok! — Vse je bilo po volitvi razburjeno, nasprotniki so nad „sijajnim“ svojim porazom kar besneli, pa vendar je ostalo vse mirno. Pogoreli liberalci hočejo menda zoper volitev protestovati (niso bili zavarovani!) pa to jim bo bore malo pomagalo; k večjemu dosežejo to, da drugikrat še sijajneje pogoré. Liberalcem je bilo po volitvi kajpak ležeče na tem, da nastane kak prepir,

pa vrli slov. volilci jim niso šli na limanice! — Tako „sijajno“ pogoreli g. Plavec ki se je moral — hočeš, nočeš, — posloviti od mehkega občinsko-zbornega sedeža, se je drugi dan oškodoval s tem, da je v dež. zboru prav „mastno“ udrihal po Slovencih. Slobodno mu, — odgovorili so mu že dan preje zavedni volilci v njegovi domači občini.

(Za šolo v Velikovcu so darovali čč. gg.: Matija Erjavec, dekan v Vipavi 5 kron, Ivan Skvarča, župnik, v Budanju 5 kron, Mihael Arko, župnik, v Šturijah 5 kron, Valentin Klobus, kurat v Slapu 5 kron, Fran Rajčević kapelan v Vipavi 5 kron, neimenovan 6 kron. Skupaj 31 kron.

(Za akad. društvo „Danico“ so darovali čč. gg.: Erjavec, dekan 5 kron, Skvarča, župnik, 5 kron, Arko, župnik, 5 kron, Klobus, kurat, 5 kron, Rajčević, kapelan, 5 kron. Skupaj 25 kron.

(Z Iga) 15. januarja. V preteklem letu je bilo v naši fari rojenih 158, umrlih 116 in oklicanih 31 parov. Najstarejša oseba je doživela 90 let, jedna 88, dve 78 in jedna 75 let. A letos jih je umrlo do danes že 11 oseb, večinoma vsled ostarelosti. Dva možaka sta umrla v 84 letu, dva v 73, ena v 70. drugi so bili mlajši, in oklicanih je bilo letos že 10 parov. Bolnikov je sedaj jako veliko, in le bolj starikasti boleajo, viditi je, da jih influenza obiskuje.

(Iz Prage), dne 20. jan. Profesor češkega vseučilišča dr. Jos. Durdik se je ponesrečil. Padel je v klet 7 m. globoko, zlomil si je nogo in pobil na glavi. Trd klobuk je zabranil, da se ni na glavi hujše poškodoval. — Nevarnega socijalno-demokratskega agitatorja Viljema Körberja so tu prijeli ker ga sumijo anarhističnih zvez. Hišna preiskava je potrdila sum. Körber se je mudil tudi na Dunaju, zadnji čas pa v Jaromiru. Tu je hotel izdajati socijalni list, a vsi bližnji tiskarji so mu delali razne zapreke, izmed katerih je bila glavna ta, da ne sme biti nobena številka zaplenjena. Körber je bil že obsojen zastran ponarejenja denarja. Lepa država bode tista pribodnja socijalna država, ako se bodo v njej ponarejali denarji!

(Iz Zagreba.) 15. t. m. predstavljala se je v narodnem gledališču v Zagrebu prvokrat znani igrokaz najboljšega sedanjega nemškega dramatika H. Sudermana: „Očetov dom“ („Die Heimat“). Vloga Magde igrala je naša slavna rojakinja gospa Borštnik-Zvonarjeva. O njej pišejo, in sicer „Agrar Tagblatt“ v št. 13.: „Gospa Borštnik, najbolj poklicani tolmač Magde, igrala je briljantno. Nje večerajšnja igra se zamore smelo označiti mojsterskim delom.“ „Obzor“ v št. 13.: „Gospa Borštnikova slavila je kot Magda prave triumpfe s svojo prekrasno igro. Odkritosrečno priznamo, da nas je presenetila s svojim finim razumljenjem in s svojo realistično interpretacijo tega zanimljivega značaja.“ „Hrvatska“ v št. 13.: „Najtežja in največja vloga Magde bila je v rokah gospe Borštnikove. Dosedaj mislilo se je, da je Nora njena najboljša vloga, a kot Magda Schwartz pokazala je vrla umetnica še bolje svojo izvanredno nadarjenost. Reklo se je, da je Nora igrala po vzgledu Duse, ali tu je ustvarjala sama. V tej težki vlogi pokazala se je kot dovršena umetnica; upodobila jo je do najmanjših podrobnostij. V obeh prizorih s Kellerjem in na koncu četrtega dejanja v burnem razgovoru s podpolkovnikom vzbudila je splošno občudovanje. Od začetka do konca bila je vzorna. Mi si moramo le častitati, da smo dobili to veliko igralko.“ Kaj porečejo k tem kritikam oni, ki so objavili v 63. številki „Slovenskega Naroda“ z dne 17. marca leta 1894 listek „Koncem sezône“ v Zagreb odhajajoč ma Borštnikovima v slovo in v zahvalo za to, da sta toliko let dičila slovenski oder?

(Strašna smrt.) Dne 12. januarja je zgorel na Ogerskem 18 let stari Janez Popek iz Begunj pri Cirknici. Bil je za kuharja pri družbi delavcev, ki hodijo po zimi z Notranjskega les sekati v temne Karpatske gozde. Ko je sam v kolibi kuhal, ga božjast vrže na ogenj in tako je bil živ sežgan. Prestrašeni tovariši v kolibo se vrnivši najdejo samo glavo, konec nog v črevljih in nekaj ožganih kostij.

(Oddajanje drevesec v gozdni drevesnici v Gradišču) pri Ljubljani vrši se letošnjo pomlad in se odda blizu tri milijone naravnost za nasad primernih dvehletnih drevesec belega bora po 1 gld. 80 kr., triletnih smrečic po 2 gld., dvehletnih mecesnov po

5 gld. in dvehletnih laških orehov po 30 gld. za vsa-kih tisoč drevesec, pri čemer so všteti že troški za izkopavanje in zavijanje drevesec v mah in v slamo, eventualno tudi v zaboje, in za prevažanje drevesec do kolodvorov, oziroma do poštnega urada v Ljubljani. Zglasila prejema, dokler je kaj drevesec na razpolaganje, c. kr. deželno gozdno nadzorstvo v Ljubljani. Z glasilom je priložiti istočasno dotični novčni znesek.

(Stroški za kidanje in odvažanje snega.) Mestna občina ljubljanska izplačala je za kidanje in izvažanje snega za čas od 18. do 19. januv. letos znesek 1308 gld. 36 kr.

(Razpisana je služba kapelnika) vojaški godbi c. in kr. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Izšolani vojaki-konservatoristi imajo prednost. — Prešnje so vložiti na polkovno poveljstvo v Celovcu.

(Sneg, burja in zameti.) Vsled v zadnjih 24 urah padlega snega nastopile so zamude na vseh železniških progah. Najbolj občutno je bila zadeta seveda južna in državna železnica. Na prvoimenovani so imeli tržaški in dunajski popoldanski brzo-ozir. poštni vlak čez jedno uro zamude, vsled burje in zametov, državne in dol. železnice vlaki pa nekaj manj znatne. Kras in Notranjska sta vnovi z zameti obsuta. Snega je palo pri nas in na Gorenjskem 10 palcev, po Dolenjskem in Notranjskem okolu črevlja. — Barometrovo stanje je malo tolazljivo; temperatura je do danes padla za 8° R; Adrija nekoliko nemirna, vetrovi: severni, vrême ostane deloma še oblačno in k snegu nagneno.

(5000 milijonov — hroščev — ne goldinarjev.) Niževavstrijski deželni odbor poroča, da je 519 občin lansko leto nabralo 572,351 kilogramov hroščev. Ako se račun 8900 hroščev na kilogram, pokončali so jih 5120 milijonov.

Darovi za dom katoliške družbe.

Darovali so p. n. gg.:

Janez Keršič, župnik v Jesenicah, 5 gld.; Ana in Antonija Hren v Ljubljani 50 gld.

Društva.

(Prostovoljnog a. društvo ljubljansko priredi v soboto dne 26. t. m. ob 8. uri zvečer v kazinskem steklenem salonu pustno veselico z vojaško godbo. Vstopnina: za člane po 1 krono, za nečlane po 2 kroni.

Telegrami.

Deželni zbori.

Brno, 23. januarja. V večerajšnji seji deželnega zbora je poslanec Weber utemeljeval svoj predlog o vpeljavi družega deželnega jezika kot obvezni učni predmet na realki. Predlog se je jednoglasno izročil šolskemu odseku v pretres.

Solnograd, 24. januarja. Deželni odbor je načrt zakona o kmetskih domovih in kmetskem dednem pravu zopet izročil odseku.

Kriza na Francoskem.

Pariz, 24. januarja. Včeraj je Bourgeois imel pogovor z različnimi osebami zastran sestave nove vlade. Pogovor se je sukaj največ okrog dohodninskega davka.

Pariz, 23. januarja. Bourgeois je ob 4. uri 20 minut popoldne prišel v Elysée in se je do polu šestih pogovarjal s predsednikom republike. Poročal mu je o korakih za sestavo nove vlade. Ko je prišel od predsednika, je nadaljeval svoja prizadevanja za sestavo nove vlade in upa, da bodo imele vspeh.

Pariz, 24. januarja. Bourgeois je odložil nalogo, sestaviti novo vlado. Faure je zaslíhal več političnih oseb.

Pariz, 24. januarja. Ravnatelj pehote v vojnem ministerstvu general Tournier je imenovan načelnikom vojaške pisarne novega predsednika republike.

Ministerska kriza na Grškem.

Atene, 24. januarja. V pokrajinali so bili razne demonstracije proti Trikupisu. V

Najbolje pripravljena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Patrasu je velika množica metala kamenje v policijsko pisarno.

Atene, 24. januarja. Kralj je k sebi poklical generala Canaris, da se posvetuje z njim o položaju. Gotovo je, da se sestavi poslovno ministerstvo.

Atene, 24. januarja. Canaris ni prevzel predsedstva vladi, katera se sestavi. Novo ministerstvo bode baje tako sestavljeno: Nikolaj Delyanis predsedstvo in vnanje stvari, polkovnik Tatiam Antopulo vojsko, Vlachos pouk, pomorski kapelan Koieois mornarico. Potem bi bilo ministerstvo sestavljeno samo iz članov, ki se popolnoma vjemajo z nazori kraljevimi.

Dunaj, 24. januarja. Včeraj umrli bivši občinski svetnik Treitl le volil vse svoje premoženje milijon goldinarjev akademiji znanosti za zvezdoznanske namene.

Berlin, 24. januarja. Komisija je vsprela prvi odstavek § III. prekucijske predloge, ki se tiče pozivanja k hudodelstvom. Drugi član vladne predloge in dva premijnjevalna predloga so se pa odklonili.

Berlin, 24. januarja. Berolinski umetniki sklenili so prirediti mejnarodno umetniško razstavo 1896 leta.

Rim, 24. januarja. Lazaristi odpotujejo dné 4. februvarja v italijansko naselbino v Afriko.

Madrid, 24. januarja. Lopez Dominguez je imenovan za maršala.

London, 24. januarja. Lord Churchill je umrl.

London, 24. januarja. Harcourt se je izjavil v svojem poslednjem govoru v Derbyju, da evropski mir ni bil nikdar bolj zagotovljen, kot je baš sedaj. Da bi le vsa liberalna stranka bila tako jedina, kakor je ministerstvo, pa bi bilo vse dobro.

London, 24. januarja. Ker se je kitajske vlade lotil hud strah, ko se je izkrcala tretja japonska vojna, je odposlala takoj mirovne posredovalce v Japan.

Tuji.

22. januarja.

Pri **Maliču:** Lafite, Oresnig, Juvanovich, Weiler, Wesel z Dunaja. — Jaklič iz Kočevja, — Löwy iz Pees-a. — Zorec s Črnega Vrha. — Vogrine iz Brežic. — Mandl iz Pinczehelyja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri- na na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		727.3	-2.0	sl. vzh.	sneg	15.30
23. u. pop.		725.2	-4.4	sl. svzh.	"	sneg
9. u. sveč.		723.8	-3.8	"	oblačno	"
Srednja temperatura -3.4°, za 1.4° pod normalom.						

Poslano.

V „Slovenca“ št. 4 od 5. prosinca t. l. nahaja se med dnevnimi novicami pod naslovom „Dve prošnji“ tudi nekaj vrstic, in sicer v prvi „prošnji“, katere so očitno naperjene proti moji osebi, kar jaz nikakor ne morem molče prenašati. Jaz sem si svesta, da svoj posel po pravih vestno opravljam. Da sem zmožna med Slovenci delovati, pričam svoje 16letno uradovanje pri poštah na Kranjskem, kjer se do sedaj še ni hče čez moje nesposobno delovanje in netočnost pritožil ni. Pot za iste korake, s katerimi me znani ali nepoznani gosp. dopisnik misli strašiti, je odprta, ako morebiti gosp. dopisnik ne vé naslova, ga povem, glasi se: „Veselslavno c. kr. pošto vodstvo v Trstu“.

Gosp. dopisniku in njegovemu „prijatelju“ svetujem, da ako hoče, da bodo njegove dopisnice in pisma o pravem času na določen kraj prihajale, napravi naj naslov takole: „Studenc pri Zalogu, pošta Zalog na južni železnici“. Ne pa, kakor se v omenjeni prošnji glasi, da piše: „Studenc pri Ljubljani“, a ne pri nas. Dalje je še na Kranjskem najmanj 7 (reci sedem) Studencov. Ni toraj čuda, ako prijateljeva pisma in dopisnice prej na kaki drugi Studenc zaidejo in potem še le tu sem ali pa še c-lo prijatelju nazaj. Čuditi se je le, da še vse to v samo 4 dneh opravijo. Vam, g. dopisnik, svetujem, da povejete vašemu prijatelju, da naj v prihodnje dela natančen naslov, pa mu zagotovim, da se nobeno pismo ne bode zgubilo.

Kar se tiče pa onih troje besed, katere omenjate, da so bile pisane v nemškem jeziku, pripomniti mi je samo tole: Ako odpošljem kdaj pismo nazaj v slučaju, da mi je oseba neznan, pišem na pismo ali dopisnico vedno v tistem jeziku, v katerem je naslov narejen in jaz upam, da je tako tudi prav.

Emilija Wenzowsky,

c. kr. poštarica v Zalogu na južni železnici.

Zahvala.

Slavna kmetijska podružnica na Čatežu pri Trebnjem je blagovolila poslati „dijaškej kuhinji v Novem mestu“ 13 mernikov krompirja, 8 mernikov pšenice, 4 mernike ajde in 3 mernike fižola

Podpisani izreka za velikodušni dar v imenu podpirlanih dijakov najtoplejšo zahvalo. Bog plati tisočero!

V Novem Mestu, dné 23. januarja 1895

Dr. Jos. Marinko.

Mlad mož organist

želi nastopiti službo organista in mežnarja v kaki mali župniji. Zna opravljati tudi poljska dela.

Več pové upravništvo tega lista. 54 3-3

Leopold Tratnik

prej **M. Schreiner,**

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljšo urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posrebrni in poniklja po najnižji ceni. 601 52-4

Krasno in umetno izvršene predmete imam v zalogi na Sv. Petra cesti št. 23, katere naj si blagovolijo prečast. gospodje prilično ogledati.

St. 1391.

Razglas.

61 3-2

Mestni magistrat Ljubljanski naznanja:

1. Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1874, 1873 in 1872 rojenih domačih mladeničev bodo razgrujeni pri magistratnem tajniku

od 19. do vštetege 27. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda, in

- ako bi kdo izpuščen ali napačno vpisan bil, to naznani;
- zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§ 31.—34. vojnega zakona navedenih ugodnosti ugovarja in ugovore tudi dokaže.

2. Žrebanje onih novačenju podvrženih mladeničev, ki so bili rojeni 1874. leta, vršilo se bo dné 28. januarja t. l. ob 11. uri dopoldne v magistratnem ekspeditu. Žrebanja udeležiti so je vsakteremu dovoljeno.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 15. januarja 1895.

Dunajska borza.

Dnó 24. januarja.		Dnó 23. januarja.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 80 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	149 " — "
Skupni državni dolg v srebru	100 " 80 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	163 " — "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 90 "
Avstrijska zlata renta 4%	126 " — "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	198 " — "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 25 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 10 "	Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Ogerska zlata renta 4%	124 " 30 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.	144 " — "	St. Genóis srečke, 40 gld.	72 " 50 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " — "	Dunavske vravnave srečke 5%	131 " — "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1060 " — "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 " 25 "	Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Kreditne delnice, 160 gld.	413 " 60 "	Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	181 " 60 "
London vista	124 " 25 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " — "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gld. st. v.	3470 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 80 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " — "	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	539 " — "
20 mark	12 " 16 "	Prijoritne obveznice državne železnice	227 " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104 " 50 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 80 1/2 "	" " južne železnice 3%	169 " 15 "	Dunajskih lokal. železn. delniška družba	88 " — "
Italijanski bankovci	46 " 30 "	" " južne železnice 5%	130 " 35 "	Montanska družba avstr. plan.	97 " — "
C. kr. cekini	5 " 81 "	" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	178 " — "
				Papirnih rubljev 100	133 " 37 1/2 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni glavnosti.

naloženih glavnosti.